

Acció Ciutadana

setmanari nacionalista

d'esquerra

EDITORIAL

Engegar-ho a rodar

Molt sovint en la premsa diària, hi trobem el plany d'alguna veu fermament republicana dolent-se de l'espectacle depriment i desolador que dóna el Parlament de la República; així mateix en converses públiques i privades, els homes representatius de l'autèntic esquerrisme, aquells que van salvar-se del naufragi en les eleccions del novembre de l'any passat, tothora retreuen la ineficàcia i parlen de la vergonya que representen les primeres Corts ordinàries (i tan ordinàries!) de la segona República espanyola. Però ni els uns ni els altres parlen dels mitjans que s'han d'emprar per a posar remei radical o almenys una mica de fre a aquest actual estat de coses que en desfigurar o estrafer les essències de la revolució cívica del catorze d'abril del 31, ens porta directament a la instauració d'un règim feixistitzant.

Creiem nosaltres que és hora ja que a les provocacions i a la gosadia dretista es respongui amb una actitud enèrgica per a la defensa de les llibertats amenaçades. A tots aquells que, hipòcrites de fons i de forma, fan acatament a la República i simulen acceptar-la per a treure endavant una llei d'havers del clergat, una amnistia pels traïdors, i per obtenir ensems, que el Parlament, com en els pitjors temps monàrquics de completa submissió a l'Església catòlica, celebri les festes religioses de la mal anomenada setmana santa i puguin també escamotejar, d'una manera encoberta en segons quins cassos i d'una manera descarada en altres, tota la legislació social de les Constituents, els hi havem de demostrar que, nosaltres, ciutadans d'una República de treballadors i laica, no ens volem fer còmplices d'aquesta malversió espiritual i que per impedir-ho estem disposats a engegar-ho tot a rodar, fugint de l'atmosfera carregada del saló de sessions, on el tuf cavernari, els residus dictatorials i el contacte amb certs *cavallers d'indústries*, priven la respiració i anant al poble a parlar-li el llenguatge de la claretat, perquè ell com a jutge suprem, digui la seva darrera paraula.

Hi som a temps encara. Guanyem de nou la confiança de les multituds amb una acció decidida. I si és necessari desvetllar en les consciències els sentiments revolucionaris adormits, desvetllem-los; i si per a salvar el contingut liberal democràtic de la nostra República ens cal arribar al sacrifici, arribem-hi.

Tot abans que mirar amb passivitat que equival a covardia l'avenç cada dia més accentuat de la reacció.

"Joventut Republicana" de Girona agraeix pregonament la col·laboració de les Entitats que cooperaren a l'acte de desgreuge al President Macià.

EL CONSELL DIRECTIU

—Llegiu i propagueu "Acció Ciutadana"—

Acte de desgreuge

La Ciutat de Girona a Macià

El prop-passat diumenge es traslladà a Barcelona per fer present d'un tribut d'admiració a les despulles del gloriós Francesc Macià, una Comissió de Societats gironines.

Aquesta Comissió, organitzada per Joventut Republicana d'Esquerra estava composta pel Centre d'Unió Republicana, Girona F. C., Foment de la Sardana, Grup Escursionista i Esportiu Gironí, Centre de Dependents del Comerç i de la Indústria, Sindicat d'Orquestres, Ràdio Girona i Casino Gironí.

Ademés hi assistí portant la representació del Sr. Comissari d'Ordre Públic, el Secretari de l'antic Govern Civil Sr. Amadeu Oliva, els regidors de la minoria d'Esquerra d'aquesta ciutat en representació de la mateixa, senyors N. Cornellà i Pere Vila, una delegació d'ACCIÓ CIUTADANA i un gran nombre de militants i familiars de Joventut Republicana d'Esquerra.

El viatge, fet amb còmodes automòbils que sortiren del davant de l'estatge social de la Joventut a les 7:20 del matí constituí un vertader èxit per l'organització que portà a cap el projecte doncs, com ja hem dit eren en gran nombre els que amb la seva presència s'adheriren a l'acte de desgreuge per la profanació feta per vandals a la tomba de l'inoblidable Primer President de la Generalitat de Catalunya retrobada, malgrat la inseguretat del temps durant els darrers dies de la setmana passada, els quals semblava que pressagiessin aigualir la diada.

Tot-seguir de l'arribada a Barcelona ens traslladarem a la Plaça de la Fè del Cementiri Nou, on radica la darrera estada del plorat Macià.

Una gran gernació l'omplenava. Els Minyons de Muntanya fèien la guàrdia d'honor. La tomba completament atapeïda d'ofrenes. Vellets i infants que van a dedicar-li un record. La bandera nacional amb l'estel solitari, símbol de les joventuts d'Esquerra «Estat Català», onejant malencònicament, però orgullosa de fer guàrdia permanent a les despulles del que en vida fou el seu fundador... Desfilada ininterrompuda... Corones, ramells... ofrenes... més ofrenes...

Tot això, acompanyat de la grisó del dia i d'un lleugeríssim plovineig encomanava una melangia interior, que es trocava en calfreds de vivíssima emoció.

Ens enganxem a la inacabable cua portadora de presents i records, i quan arriba el nostre torn, fem lliurament a l'il·lustre Patrici d'una formosíssima corona de flors naturals que dúia aquesta dedicatòria: «Joventut Republicana de Girona al President Macià», la qual, juntament amb les de les demés Societats gironines, aixecaren grans murmuris de la multitud congregada, donotadors de llur magnificència.

Després... el retorn, la devallada de la muntanya de Montjuïc, feta pausadament, languidament, evocant el deure acomplert, la mirada vaga i el pensament fit en la tomba simbòlica i ultratjada per cretins mal-nascuts.

Cap al tard, una comissió d'elements de la Joventut ens dirigirem a visitar el luxós «Centre Catalanista d'Esquerra» de la Rambla de Catalunya, on fórem rebuts afectuosament pel vice-president i altres components de la Junta Directiva, als quals ens plau des d'ací testimoniar-los el nostre pregon agraiment per les atencions que ens prodigaren.

I després... vers el lloc on devíem aplegar-nos per a retornar ¡cap a la nostra ciutat...

Resumint: Una magnífica jornada i un èxit manifest de Joventut Republicana d'Esquerra, organitzadora de l'acte.

Vagi també ací la nostra sincera felicitació a aquesta organització que no reparant en sacrificis econòmics, porta a cap amb el més falaguer èxit actes com el que deixem ressenyat, que ultra l'ésser dignes de prendre'n model, són una demostració palpable de la vitalitat de qui els organitza.

I a més, esperem confiadament que no serà aquesta la darrera vegada que haurem de prendre la ploma per a felicitar i encoratjar alhora a la Joventut Republicana.

GABÍ VENTAIOLS

Anuncieu a
"Acció Ciutadana"

PRESENT

L'error fonamental de la Lliga

Una cosa és lluitar per a vèncer. Altra — molt diferent — és lluitar per a destruir.

L'error fonamental de l'actuació lliguera està en la confusió d'aquests dos termes. En el ben entès que l'ésser les coses així, la diferent manera al criteri cambonista amb que es planteja el problema polític a la nostra terra, no depèn d'un afany personal o partidista, sinó que és una indiscutible realitat qui ho confirma. Ens explicarem.

*

Abans de l'etapa dictatorial, la «Lliga» arribà a tenir una relativa hegemonia a Catalunya, sobretot a la ciutat de Barcelona. Tres factors, principalment, hi contribuïen: la completa abstenció obrera en els nuclis urbans, la semi-indiferència política en grans sectors del camp i de les classes mitges ciutadanes i la preponderància de l'ideal catalanista — que la «Lliga» es deia mantenir — en aquells temps de fèrula governamental carregada d'eixorquia i de farsa.

Vingué després la Dictadura primorriverista, que tantes decepcions ocasionà, que tantes ensenyances promogué i que demostrà palpablement com rera els jocs d'encenalls amb que es rodejaven els líders del «regionalisme» hi havia una vertadera i àdhuc heroica emoció, sí, però que aquesta emoció i la seva defensa valerosa no tenien res a veure amb aquells capitosts oligàrquics i escèptics.

Són recents els aconteixements post-dictatorials. El record del que exigia un mínim de decòrum catalanista davant una monarquia que havia autoritzat la perpetració de tants i tants atropells. I el record, també, d'aquell servilisme lliguer que oblidant-se de les exigències d'una elemental catalanitat, amb tanta fruïció com cabejança es lliurava a l'apuntalament del que ja no tenia remei... Conseqüències, el triomf republicà, amb l'afloració a Catalunya d'una nova i potent organització política de tendència no conservadora, i l'arreconament obligat de la «Lliga».

Quina posició prendria aquesta? Reconèixer el canvi forçat de les circumstàncies, acceptar la realitat evident que a Catalunya una política de les que s'anomenen «esquerrana» pot no sols aflorar, sinó arrelar i mantenir-se, i predisposar-se, per tant, a organitzar la defensa i ofensiva de les tendències conservadores?

O bé pretenir el retorn d'aquella hegemonia i exclusivitat desaparegudes — fatalment desaparegudes, com tot el que determinen les transicions històriques —, negar la possibilitat de subsistència d'una política diferent a la pròpiament propugnada, i organitzar, en conseqüència, una campanya a fons, de descrèdit, de continuada ofensiva mortal, que podria estendre's des de l'alta indústria fins a la compra de desgraciades plomes mercenàries, per tal no de vèncer, sinó de destruir, d'anorrear, els «intrusos»?

La «Lliga» es decidí i optà per aquesta segona viabilitat, més concommitant amb els seus afanys abassegadors, però més carregada de terrenys relliscosos i més exigent de lluita canibalesca.

D'ençà l'Abril del 31 la «Lliga» no ha lluitat per a vèncer les fileres esquerranes. Ha lluitat — i utilitzant tots els mitjans — per a esmicolar les per a triturar-les, per a fer-les desaparèixer. No s'ha anomenat partit conservador, amb unes aspiracions de proselitisme més o menys limitades, sinó que — fits els ulls en aquella supremàcia arreconada ja en la irrealitat històrica — ha volgut ésser això. «Lliga Catalana», «el partit de tots els catalans...» I això, Srs. reconeixem que no passa d'ésser una fal·lera utòpica!

En aquests moments en que a Catalunya va plasmant-se — vençudes afortunadament, les dificultats de la confusió i del personalisme — una política esquerrana, s'imposa un canvi de tàctica en les directrius que presideixen l'actuació lliguera.

Cal que els capdavanters s'adonin de la clara, categòrica i ineluctable realitat, i que sàpiguen obrar en conseqüència.

Un sistema democràtic suposa la convivència civil. I una de les exigències primàries que aquesta presenta és el reconeixement, el reconeixement! de l'adversari.

Del contrari, de continuar la «Lliga» amb la seva utopia destructora preveiem dies difícils per a la democràcia catalana.

En el ben entès que aquests dies difícils podrien presentar-se de moment confosos i unànimament pertorbadors, però que no és aventurat predir per a que a la llarga serien fatals.

JOSEP M^a. CORREDOR

Madrid 26-3-34

Les valoritzacions

de l'Autonomia

Definitivament, el Consell de Ministres, ha acordat traspasar a Catalunya la valorització d'alguns serveis que caracteritza la nova autonomia. Ara que la concessió ja sembla un fet, és oportú dir com la lentitut i sornagueria del Poder central en aquest afer de les valoracions havia arribat a indignar la consciència catalana.

Dos anys i mig després d'haver-se promulgat l'Estatut és quan es comença a satisfer, i encara d'una manera forçada i a contracor, l'import de les funcions que ens pertocuen com a regió autònoma, tal volta perquè a Madrid hauran sabut copsar l'estat d'intranquil·litat i d'impaciència que regnava a casa nostra. Tant és així, que en les converses privades de la majoria dels diputats del Parlament de Catalunya, en el bar i en els passadissos, ja s'anunciava l'intent de discutir públicament la cosa, donant-li estat parlamentari, i eren molts els que preconitzaven mesures radicals per tal d'obligar l'Estat espanyol a complir els seus compromisos amb Catalunya.

Una autonomia sense finances no és tal autonomia, ni un govern és tal govern, si no compta amb mitjans econòmics per fer complir les seves disposicions i fer acatar la seva legítima autoritat. El Govern d'Esquerra Republicana des de la Generalitat de Catalunya, fins ara que comencen a traspasar-se les valoracions, ha estat més mític que positiu, ja que no podia emprendre cap obra de Govern si li mancava el mitjà pecuniari que totes les obres necessiten per arribar a realitzar-se.

Segurament que si la Generalitat hagués pogut disposar en temps oportú de les necessàries consignacions, el servei d'ordre públic no estaria organitzant-se com actualment es troba encara, i la criminalitat no hauria arribat, particularment a Barcelona, al límit escandalós i provocatiu a què ha arribat en aquests darrers dies.

Sembla talment com si el problema terrorista, igualment que el problema obrer extremista — que no és tal problema, ja que més aviat és una malaltia que s'ha de curar quirúrgicament — s'aprofitin d'aquesta tongada de transmissió de l'ordre públic, per trobar-se relaxat el servei que fins ara prestava l'estat, i no trobar-se encara prou organitzat el que deu prestar la regió autònoma. Aquesta desconexió serà breu amb el traspàs de les consignacions addients logrades ara, i d'aquí poc temps Catalunya tindrà un cos d'ordre públic que respondrà a totes les necessitats actuals. Podran aprofitar-se, encara uns dies, els elements faistes i els atracadors, dues facetes que moltes vegades es confonen en una sola; d'aquí un breu temps, Catalunya autònoma sabrà i podrà fer respectar, acatar i sentir la seva autoritat moral i material, aixafant i destruint totes les males herbes del nostre camp nacional. I si no ho ha fet abans, la culpa ha estat de Madrid, que ens ha regatejat mesos i mesos unes pessetes que eren i són ben nostres.

Breviari

El nostre benvolgut amic i company Pere Vila Xifra, al prendre possessió del càrrec de conseller de l'actual Consistori gironí, ha dimisit de redactor en cap d'aquest setmanari, que venia exercint d'un quant temps ençà, per creure els dos càrrecs incompatibles.

Ens plau desitjar un bon encert en el seu comès a l'esmentat amic, a l'ensens que tenim de lamentar la seva separació del Cos de Redacció, i al mateix temps devem fer-li avinent que tant a ell com als demés companys de minoria, no els hi regatejarem el nostre ajud, així com tampocallarem els seus desencerts, cas de que existeixin.

Recordem als gironins que encara no ho hagin fet, que demà dissabte, fineix el termini per a sol·licitar a la Companyia Telefònica Nacional, la catalanització del vostre nom a la Guia de pròxima publicació.

No permeteu que per negligència, hi figuri amb un idioma que no és el vostre !!

*Els que solament anem al Casinó Gironí de tard en tard, i quan hi anem aprofitem el temps encantant-nos a l'escarransida i humida Biblioteca, no podem menys que protestar de l'incivil **MORI CATALUNYA** i altres floretes per l'estil que un individu, el qualificatiu del qual no trobem al diccionari de la llengua, s'atreu a consignar darrera unes carpetes de les taules d'escriure, al peu de la bandera nacional catalana que hi figura dibuixada.*

No sabíem que la paraula tartari tingués el do de produir al Sr. Bonmatí i demés confreres lliguers, una reacció tan violenta, però en la darrera sessió consistorial poguérem constatar-ho.

Ellos sabrán perquè com diuen els carlins.

Al que no hi ha dret, de cap manera, és posar a la genteta de la Lliga que hi ha al Consistori en compromisos com el que posà al Sr.

CENTRE D'ESPECIFICS

UNIC A LA COMARCA

Els millors productes medicinals : TOTS ELLS D'ORIGEN
Unics de propietats terapèutiques garantides

Plaça de les Castanyes : GIRONA : Telèf. 144
FARMACIA RIBAS

C O M A R Q U E S

Bescanó

El prop-passat diumenge dia 25, es presentà per primera vegada davant el públic de Bescanó, l'agrupació còmico-dramàtica del Centre Republicà Federal d'aquest poble.

Posaren en escena EL MISTIC, de Santiago Rosinyol, desenrotllant una molt bona tasca, que féu preveure nous i falaguers èxits.

L'enhorabona per l'èxit assolit i pel pla cultural que ha emprès la joventut de Bescanó.

Sarrià de Ter

L'Ajuntament ha comprat uns terrenys per a la construcció d'unes Escoles Municipals.

Ha causat molt bona impressió el veure que el nou Ajuntament d'Esquerra Republicana, es preocupa en esmerçar els cabals del poble per l'enyament dels seus fills, cosa que sempre ena'teix el bon nom dels seus habitants.

Al comparar l'obra d'aquest Ajuntament i la que féu el del temps de la nefasta Dictadura no caldrien comentaris si encara no hi hagués per fer remarcar que en un any gastaren 700 pessetes solament en tinta.

Bonmatí, l'encosmeticat Sr. Busquets Norat, al preguntar-li si acceptava aquesta República.

Home, Sr. Busquets, un xic de compassió, pobres... tan bé que hi estan als escons del Consistori destinats al Consell de Govern... sense fer declaració de principis, sense fer res pràctic i enganyant al poble fent-se passar per catalanistes (!) i per republicans (!)

☉

Hem rebut un comunicat de l'Alcalde d'aquesta ciutat Sr. Tomàs posant-se al nostre servei per tot quan sigui benefici i bon govern de la nostra ciutat.

El Sr. Tomàs trobarà sempre el nostre apoi en tot allò que representi una millora per la nostra ciutat, encara que li recordem que si una altra vegada per atzar torna ésser Alcalde no faci el discurs de presentació tan lacònic i també que l'emoció no el privi de recordar-se de la premsa que a cada sessió va a interessar-se dels assumptes que s'hi debateixen.

Fins una altra, Sr. Tomàs.

☉

Dintre pocs dies tindrem el gust de tenir entre nosaltres el nostre amic i col·laborador Josep M.ª Corredor, el qual ens té promesa una conferència per la nostra "Joventut" dissertant sobre les exigències de la moderna democràcia.

Caldes de Malavella

MUNICIPI

Sessió del dia 25

No n'hi ha per no haver-se presentat cap regidor ni Alcalde de la majoria; sols hi eren en Duaso i Colomer de l'Esquerra. L'amic Barnés, també d'Esquerra, no hi pogué assistir per trobar-se malalt. El Secretari assabenta al públic que no hi ha sessió.

Sessió del dia 27.

Aquesta és de segona convocatòria; ja que el dia 25 a l'hora de celebrar-la no va comparèixer cap conseller de la majoria, degut a que el Sr. Alcalde va marxar el mateix dia 25 i els altres no es varen veure capaçs d'assistir-hi sense la presència del mateix, trobant-nos que aquest dia es va tenir necessitat de l'alcalde per donar el permís corresponent per repartir uns programes de la Joventut Catalana i estant l'Alcalde absent de Caldes, la comissió de la dita Joventut es va personar a casa en Quintana, alcalde segon, però com que aquest es trobava dormint encara (eren les dotze del matí) no els hi pogué donar fins que la Joventut Catalana va recabar la presència del Cap de la minoria d'Esquerra Republicana el qual es personà a la Secretaria del Municipi preguntant al Sr. Secretari que fes els possibles perquè en Quintana donés aquest permís. Així es va efectuar després de que el Secretari va anar a deixondir a l'Alcalde segon, per el que la Joventut Catalana en restà molt agraïda de l'amic Duaso que mentre va ésser president de la Comissió Gestora a tothora va rebre els que tenien quelcom a dir-li.

Es començà la sessió i com sempre es nota la coordinació de la majoria. Si no fos perquè hi juga la vida del poble faria riure aquesta majoria sense compenetració ni capacitat.

Es llegeixen els butlletins i una ordre disposant que es nomeni un conseller per representar el Municipi dintre el consell d'ensenyança.

En Quintana demana la paraula. *(Expectació!)*

—Proposo en Busquets.

No m'emboliquis a mi!—contesta l'interfecte.

Davant d'aquesta unió entre els dos radicals del Consistori hi ha un astorament general.

En donar-se compte que ha fet el ridícul, en Quintana fa una nova proposició que és acceptada pel consistori; queda elegit el president per a representar el Municipi.

En Colomer, d'Esquerra, demana amb quina autorització fa en Barris una edificació, quan sols té concedit el permís per fer una paret de tanca. Li contesta l'Alcalde dient que és costum en el poble.

En Colomer, amb bells paràgrafs defensa el dret de la Corporació municipal d'assabentar-se de tot el que

passi al poble i que tothom, sigui qui sigui s'ha d'atendre a les ordenances municipals i demana, perquè és just, que es suspenguin aquestes obres per exigir les responsabilitats que puguin derivar-se.

L'alcalde, bo i fent un acte molt poc demòcrata, diu que les obres es continuaran.

El cap de la minoria d'Esquerra, Sr. Duaso, demana la paraula.

Vós, Sr. Alcalde—diu—compreneu molt bé que això que demanem és de justícia, però, com que teniu diferents compromisos, veniu a demostrar-nos que en lloc d'ésser alcalde de poble, ho sou solament de tres o quatre.

L'Alcalde Sr. Soler, tot indignat, diu que això no ho admet, però en Duaso li fa referència a l'assumpte del carrer de Girona, que a despit d'ésser una cosa justa no la vol atendre essent molt parcial amb el mateix i causant greus perjudicis a un humil obrer.

En Colomer diu que aquest precedent serà fatal i que quan hi hagi algú que es propassi no se li podrà dir res per el que demana que en el llibre d'actes es faci constar que la minoria d'Esquerra Republicana vetllant pel prestigi del Consistori, s'oposa a la continuació de les obres fins que no s'hagin depurat les responsabilitats.

La majoria per boca de l'Alcalde repeteix que les obres es continuaran i en Colomer diu que si així com és en Barris fos un altre veí ja haurien pres diferents determinacions. No saben què contestar.

L'Alcalde vol fer unes proposicions.

En Barnés, de l'Esquerra contesta: Res de proposicions; justícia és el que demanem i que tothom sigui considerat igual.

El nombrós públic va fer, a la sortida saborosos comentaris, un dels quals repetim: «Està clar! Com que en Barris és el sogre d'en Quintana i en Quintana és l'Alcalde segon, vet aquí perquè fan aquestes coses contra tota raó».

Sense comentaris.

Corresponsal

Caldes, març de 1934

Pel Centre Econòmic diuen ...

... que el motiu de no haver-hi sessió el diumenge dia 25 fou degut a que els consellers de la majoria es varen espantar.

... que aquest espant va ésser degut a que el Sr. Soler era fora.

... que la consigna va ésser complida per tots.

... que per un caprici de la majoria no hi ha dret a molestar a ningú.

... que el menys que pot fer l'Alcalde és avisar a tots els consellers.

... que no és l'home ecuanim que venia a suposar.

... que l'ordre, pau i administració el vent se'ls ha emportat.

... que la independència de l'Alcalde no és tal independència.

... que el noi Pebrof ja ho sabia que no n'hi hauria.

... que ja no es va presentar a fer de públic de les dretes.

... que es rumoreja si el motiu d'aquesta fugida és degut a que es pensaven que el Sanador ja tindria coberta l'edificació que fa.

... que la fa sense permís.

... que sols en té per fer una paret de tanca.

... que és el sogre d'en Quintana.

... que en Quintana és 2.º Alcalde.

... que amb això ja està explicat tot.

... que ací és a Xauxa.

... que en Quintana deien que es va malalt.

... que resulta que sols tenia son.

... que per donar un permís el dia 25 no hi havia ningú.

... que en Vinyals vol demanar un recurs d'alçaea.

... que el Sanador es va oposar a que en Vinyals fes la casa.

... que ara no hi ha dret que havent fet justícia a l'un l'altre pugui fer el que li doni la gana.

... que les millores de la plaça de l'Església no es faran.

... que el rector s'hi oposa.

... que aquest encara té les contractes dels fosers.

... que tot això ja pertany al municipi.

... que en Santpere (*perdius*) sempre es posa de peus a la galleda.

... que ens pensàvem que tenia mée intel·ligència.

... que el que mangoneja les cireres està darrera cortina.

... que la majoria s'oposa a l'augment dels empleats que tenen a càrrec seu diferents serveis.

... que aquest augment és de justícia.

... que el Titarru ja comença

... que l'entitat carco-feixisto-monarco-lliguero-radical—ja té local.

... que és el Casino.

... que el Casi-no ha estat sempre un focus de Casi-quisme.

... que l'Alcalde es preocupa dels parats.

... que ja ho veiem.

... que sempre fa treballar els mateixos.

... que fins la setmana entrant.

R. d'A.

Anuncieu a
"Acció Ciutadana"

Esports

Després de les dues brillantíssimes actuacions del nostre equip enfront el «Donòstia», diumenge passat, a Palafrugell ens en va deparar una altra de les més fluïdes de l'actual temporada.

Encara que mancant Gauxia i Madern, tothom creia que el partit es guanyaria perquè es suposava que el «Palafrugell», després de la temporada d'inactivitat forçosa, es trobaria baix de forma i que no seria gens difícil que el «Girona» s'emportés la victòria. Contràriament a la creença general, el «Palafrugell» sortí guanyador per 3 a 1.

Al costat de l'apatia general en els rengles gironins, els palafrugellencs actuaren amb un entusiasme il·limitat, encara que mancats de conjunt. Espada, que després de la desqualificació, reapareixia, va actuar com a davanter centre i no sembla que en aquest lloc (no sabem si circumstancial) assolís els èxits que ha aconseguit com a interior.

Dels nostres, potser sobresortiren de la pobra actuació general, Farró i Clara. Un partit que certament no passarà a la història.

Pel proper dilluns ens visitarà el «C. D. Júpiter», equip que ha sabut sortir imbatut del nostre terreny, tant en el campionat de Catalunya com en el de Lliga.

Augurem un partit interessant i celebrariem que el nostre equip batés per primera vegada al «Júpiter», en la present temporada.

*

El diumenge proper, el nostre equip es traslladarà a Terrassa, per a contendir amb l'equip titular d'aquella ciutat, que tant brillantment acaba de classificar-se per a jugar la promoció a Primera Categoria.

Esperem dels nostres jugadors que posaran tot l'esforç possible per sortir imbatuts d'Egara.

*

La delegació del «Girona» que va assistir a l'homenatge a Francesc Macià, organitzat per la Joventut Republicana, va aprofitar l'avinentsa d'aquest viatge per a entrevistar-se amb Iscle Babot, que tant bona actuació tingué en el seu debut contra el «Donòstia».

Podem assegurar que en la propera temporada, Babot defensarà els colors del «Girona».

CORNER.

Teatres i Cinemes

Sobre **EL DIVINO IMPACIENTE** de Josep M.ª Pemàn

AHIR, per tal d'evitar la representació de l'obra de Pérez de Ayala «A. M. D. G.», els que avui actuen de «claque» de **EL DIVINO IMPACIENTE**, empraren tota mena de fets repudiabls: aldarulls, xiulets, escàndols, i àdhuc escamparen gasos lacrimògens dins els Teatres per privar la gran concurrència de públic que omplenava totes les representacions. Tot això, perquè l'ajustada realitat de l'obra anava contra llurs interessos.

AVUI, pel contrari, cap, ni una sola escenificació de «EL DIVINO IMPACIENTE» s'ha vist pertorbada per gent d'esquerra, que amb dret —lògicament— podria contestar a aquells actes vergonyants, pagant-los amb la mateixa moneda. Però, nosaltres, posseïts d'un civisme, que s'haurien ells d'avergonyar de no tenir ni com a ciutadans ni com a catòlics, hem sabut respectar la seva propaganda religiosa.

Els primers de restar admirats d'aquesta conducta han estat els mateixos fanàtics d'una religió, puix no

poden concebir encara que no hàgim fet el que ells ens ensenyaren: no respectar el pròxim, infringint d'aquesta manera el compliment dels manaments de la religió que professen.

*

A tots els locals d'espectacles hi han uns cartells a la vista de tothom que assabenten al públic que no es pot fumar.

El públic, però en fa cas omís... i fuma.

Ja que, pel que sembla, solament aquests cartells hi són per ésser-hi, almenys podrien estar rotolats en català...

Després de veure «EL DIVINO IMPACIENTE», ens ha fet l'efecte de que aquesta obra és el «se prohibe fumar» de gairabé tots els catòlics.

O sinó, feu comparança!...

J. R. N.

ESMOLAMENT DE NAVALLES A LA PERFECCIÓ

Vendes de tota classe d'articles propis per Barberia :: Ganiveteria fina :: Gran assortit en Perfumeria .

Josep Serra

ARGENTERIA, 10
GIRONA

Calçats

MALARET

Vendes a l'engròs i detall

Rbla. LLIBERTAT, 5
GIRONA

J. Balaguer i tort
ADVOCAT

progrés, 12-1.er-1.^a
telèfon. núm. 153

GIRONA

ORTOPEDIA DR. ROGA

Irrigadors complets des de 2'50 pt.

La més antiga. — La més ben assortida. — La que ven els articles a preus més econòmics.

Braguers - Perfumeria
PRIMER CENTRE D'ESPECÍFICS ES LA
Farmàcia Doctor Roca i Fill
LA CREU ROJA - Telèfon, 135 - Plaça de l'Oli - GIRONA

ORQUESTINA
NEW JAZZ-BABY

PRIMERA CATEGORIA

ORIGINAL I MODERN
REPERTORI BALLABLES
NACIONALS I
ESTRANGERS

Per a Contractes. CELS FERRER
C. St. Feliu, 19
GIRONA

QUEVIURES
PESCA-SALADA

B. OLIVERES
Conserves
de tota mena

ABEURADORS, 7. GIRONA

imp. ràpida rutlla, 5 telèf 275

EXPRES-BAR

Situat a la Rambla-GIRONA-Telèf. 119

Begudes de les millors marques - Ressonons econòmics

OBERT NIT I DIA
Del 1.er d'Octubre al 30 d'Abril,
temporada de marisc

Ostres - Percebes - Almejes - Gambes
— rebudes diàriament a les 5 de la tarda —

Casa Escatllar

Aparells de Radio
"FADA"

Ferreteria i bateria
de Cuina :: Objectes
per a regals :: Loça
Sanitària

Rambla Llibertat, 28—Mercaders, 6-7

CAFES

CORNELLA

SUCRES
EMPAQUETATS

TELEFON. 321
GIRONA

Pianos Manubri

DE LLOGUER

ANTONI MAS

Caldes de Malavella

aldereria i Cal
elacció Central

Valentí Furtet

:-:-: FUMISTERIA :-:-:

Soldadura autògena

c/ CALDERERS, 13
GIRONA

Subscriuiu-vos a "Acció Ciutadana"